

Ese de trei ori in seputa: Mercuria,
Vineri si Domineca, candu o cota intraga,
candu numai diumetato, adeca dupa momentul
impreguriarilor.

Prețul de prenumerare:

pentru Austria:

pe anu intregu	7 fl. a. v.
" diumetato de anu	4 " "
" patraru	2 " "
" pentru Romania si Strainetea:	15 fl. v. a.
pe anu intregu	8 " "
" diumetato de anu	4 " "
" patraru	4 " "

Viena 30 juniu/12 iuliu.

Situatiunea devine pre di ce merge totu mai amenintiatorie. Acésta necesita poteri noue materiali. Ministrul de finantie in 7 l. c. primi impotere pentru contragerea unui imprumut in suma de 200 milioane fl. v. a. incredintandu-se prevederei lui modulu contragerei, prin imprumutu de buna voia, seu prin inmultirea notelor de statu create prin legea din 5 maiu a. c. seu in fine prin combinatiunea ambelor acestoru measure. Si pana la realizarea imprunutului, banc'a natiunale se indoresce a anticipa statului 60 milioane fl. v. a. ce i se vor returna celu multu in decursu de unu anu de la incheiarea pacei, totodata se dau de garantia salinele de la Wieliczka.

Ameliorarile in armare, straformarile puscelor s'au inceputu in arsenalulu imp. reg. de aice, ele vor ave sistem'a armelor ce pôrta numele lui Lindner. Barbat de specialitate se esprimu favoritoria supra acestei sisteme. Vom ave curundu insintiari despre proportiunea acestoru arme catra cele prusesci. Sosise tempulu pentru acésta straformare, dupa ce e constatatu ca armele ce se incarcă din dereru intrecu multu pre cele ce primescu umplutur'a pre gura tievei, neamintindu de tempulu perduto cu vergéu'a.

Armat'a imperatésca din Veneti'a incepe retragerea. In curundu tota poterea militara a Austriei va fi pre campulu de baalia de la medianópte, provediuta — macar in parte — cu arme dupa sistem'a noua, in frunte cu arciducele Albrecht ca comandante.

Aceste pregatiri ale Austriei, nu-i vinu Prussiei la socotela, de aceea cesa a amaná stabilirea armistitiului, apropiandu-se totu mai multu de centru. Nu scim pana unde se va estinde intrevirea Franciei, se dice ca gen. Frossard a primitu insarcinarea de la Napoleonu a dechiará in cortelulu principale alu Prusilor, ca in casu daca Prusia va denegá armistitiulu, Francia va intreveni cu potere marmata. Acésta scire se raspandu de vr'o trei dile, nu se deminti, si totusi Prusia stă nemiscata, ma „Köl.Z.“ se espektoréza ca Prusia fatia cu Francia se pote incredinti armelor sale, mai multu de catu fatia cu Austria si Anovera.

In Italia inca nu s'a statoritu armistitiu. 9 dile de candu Veneti'a e a Franciei, si Francia n'a potutu inca medilocif incetarea inimicitilor. Italia se crede legata de Prusia.

Alalta ieri se sperá schimbarea ministeriului si a sistemei. E de prisosu se spunemu bucuria cu care o accepta partea cea mai mare a diuaristiciei nemiesci, seu cu alte cuvinte: diuaristica disa nedependinte. — „Debatte“ organulu guvernatorilor magiari fece capetu sperantie prin doctrinele ei ca schimbarea e justificata numai in lips'a cea mare. — Lumea o intréba ca: ocupatiunea inimica a partei medinoptiane a imperiului, nu e lipsa destulu de mare? se pote denegá?

Maj. Sa Imperatulu, in fatia periculului de navalire prusasca a supra Vienei, s'a indurat pre gratosu a dechiará primariului capitalei cumca Viena se va pronunciá de orasii (locu) deschisii, in tocma ea Praga, pentru a departa de la ea stricatiunile ce i le-ar causá vre unu atacu. Insisi Maj. Sa e resolutu a remane in Viena pana ce numai i va fi cu potintia. Ministeriele facu pregatiri pentru mutarea la Buda. Se afirma ca ministeriul de justitia remane aici ca autoritate centrala, ca de la cele latte ministerie remanu agenti seu comisari de curte. — Se intielege ca in momente ca acestea se latiescu si unele sciri ce mai tardu pote ca vor fi reduse. Atat'a de securu, ca intrigarea e mare.

Pest'a 11. iuliu 1866.

(†) Alalta-ieri la 3 1/2 ore dupa mediasi a soiutu Majestatea Sa Imperatésa in capital'a tierei. — Poporatiunea numai cu cateva ore mai nante fuse insintiata, totusi s'a adunatu intru unu numeru mare spre intempiare. Curtea de la calea ferata, precum si stradele pre cari avea se tréca Maj. Sa, erau indesate de poporu. — In sal'a de aacceptare la calca ferata erau tavernele, oficialele mai nalte, mai multi depuati cari mai sunt in Pest'a, intre cari F. Deák, apoi o cununa frumosa de domne de frunte. Eschiamatiuni entuziastice de bucuria anuntiara ca momentulu multu dorit u sositu, si atunci eschiamatiunile frenetic mai resunara de cateva ori ca Maj. Sa era degia in mediloculu nostru. — Cu o fatia graciósa, aprinsa de suprindere es Maj. Sa din trasura, candu totodata primi omagiul tavernele si a tuturor a ce erau de fatia, apei se urea in o trasura de curte si intre vivate reinoite trecu prin capitala in ectatea din Buda. Abiè se odihnu cateva momente in palatulu regescu, si numai de catu erau veni in Pest'a spre a cereca pre ranitii din Ludoviceu. — Cerecetarea graciósa fu forte mangaitoare pentru bravii ostasi raniti, cari inca si-espimara bucuria prin vivate insufletite.

— Intre raniti sunt multi romani din Transilvania mai alesu, apoi din Banatu de pe la Toracu, din granita militara, si din comitatul Aradului. — Cu ore care mangaiare trebuie se aninteseu ca cea mai mare parte a acestor sunt usioru raniti si in curundu vor poté merge ca catra casa spre bucuria consangenilorlor. — Cu bucuria insufletitoare si multiamitoram ascutatul narratiunile acestoru bravirati ai nostri, cari s'au luptat cu bravura esclinta. — Chiar d'intre cei de nationalitate neromană, intre cari unu maioru serbu mi-a spus, ca Austria n'are ostasi mai bravi ca romanii, si acésta am ascutat-o cu cea mai viua placere, inca scim bine eumea ostasii austriaci sunt renunzti de bravi. — Dauna si dorere ca atati eroi au trebuitu se péra mai fara succesu prin conducerea neistetia a comandanilor. — Bunu inse Ddieu, si caus'a drepta trebnie se invinga odata.

Totu eri s'a publicatu:

Provocare

catra poporele credintiose din Ungaria.

Man'a provedintiei ne-a apesatu tare.

In lupt'a in care devenili, nu prin voi'a Mea, ci prin poteca relatiunilor, sa ruinatu ver ce precugetarc omenesca, numai increderea nu, ce am pus'o in bravur'a eroica a vigurosei Mele armate.

Cu atata mai dorerosa e perderea grea, ce cadiu a supra sirurilor acelor bravi, si ini-m'a Mea parintesca sentiesce, impreuna cu tota familie ce au participatu, amaratiunea dorei in acésta lovitura.

Ca se facu capetulupeti neegali, se capetu tempu si ocasiune a suplini lacunile escate prin speditiune, ca se concentrezu armat'a Mea in

contr'a trupelor inimice ce pustiescu partea de medianópte a imperiului Meu; io, cu sacrificie mari, m'am invotu in pretratari pentru incheiarea unui armistitii.

Si acum'a eu incredere deplina Me intoreu catra poporele credintiose din Ungaria, — catra aplecarea loru spre sacrificie dovedita in tempuri grele de repetite ori.

Intr-acésta cauta se convina inordarea poterilor tuturor poporelor imperiului Meu, ca legarea pacii dorite, sub garantie cuviintea se, se fie ascurata.

Credint'a Mea e firma, cumca fii capaci de arme ai Ungariei, condusi de sentimentul credintei traditionale moscenite de la stramosi, de buna voia vor alerga sub standardele Mele in ajutoriulu consangenilorlor loru si spre ajutoriulu patriei loru pericolate nemedilocitul prin evenimentele resbelului.

Adunati-ve dar catu mai numerosi spre aperarea imperiului atacatu, fiti fii demni de strabunii vostri eroi, cari prin faptele loru eroice au impletito cununa nevesteditoare spre glorii a numelui magiaru.

Viena, ie 7. iuliu 1866.

Franciscu Josifu m. p.

Nu sciu cum va fi traduocera oficiale romana credu, ca va fi bine a inlocui gloria noului magiaru. Dar candu tronulu si patria e in periclu, noi scim alega fora se simu inventatiu a intrebá mai antaiu: „ce-mi dai, se te scapu!“ Noi le facemt tota, mangaiarea nostra e in traditiunile innalte case domnitorie de a nu si uit de unu poporu credincios!

Astazi la 9 ore s'er Maj. Sa Imperatosa va parasii Pest'a.

(V.—u.) In centrulu Banatului 5 iuliu n. — Plecandu in 20 juniu din Viena si abandandu me prin Pest'a, Oradea-Mare, Beiusiu, Aradu, Lipova, Logosiu, Caransebesiu, Oravita, si Temesióra, condus de interes mai cu séma natiunali, percursei in tempu de 14 dile acese puncturi, aceste foarfe nationali cu tenuiturile loru — desi cam repede, dar in totu loculu standu cate o di dôue si esaminandu impreguriarile si opinionea publica. Deci se-mi fie permisu, a mi decopiat aci pe scurtu impreunile si esperiintele cu tota fidelitatea.

D'in Pest'a am pre putinu a diec, pentru ca nu voiu se insiru — multe neplaceri, fatatitati si — misioletati. Fatalitatea eea mai mare e, nentilegerea ce domnesec intre ómenii nostri, incepndu de la deputati pana la tenerimea studiosa. A intratu intre ei unu spiritu de partida si rivalitate ordenaria, spiritul de ariachia; nime nu mai vre se aiba respectu de altul, anume de celu mai matru, mai adaptat cu studie si esperiintie politice, mai probat in campulu luptelor, mai binemeritatu de natiune prin sacrificie reali, prin unu devotamentu cu catu si consecinte alu totu trecentului seu. Caus'a — unii o tienu ca ar jacé in aerulu celu necuraturu alu civilisatiunei moderne, altii o cauta in spiretulu celu contrastu cu alu regimului, seu mai bine dicendu — alu regimelor de adi, si era altii curat u numai in — egoismulu si ambitionea eea colosal a unor ómeni a-i nostri, altintre forte geniali si energici, dar forta cultur'a inimci, forta totu semtiulu si seculu moralu, cari ómeni cu ori-ce pretiu, mai si pe cont'a causei celei sante, careia ei la vedere se paru a sierbi, voiescu peste nöpte a-si face renome, fie acelu renome bateru si de Erostrate!

Cu inima desgustata parasindu din caus'a acésta Pest'a, fie-cine si-pote inchipui, ce intiparire dorerosa a trebuitu se faca a suprati.

mi trist'a stare a campilor si granelor, ce se intindu pana 'n Tisa si de'n cocé de Tisa, in tota partile, mai pretotindene catu tienu siesurile cele renumite, Camanulu Ungariei. Cine n'a vediutu cu ochii sei, acel'a nu si-o poate inchipui miser'a ce infatisiza aceste tinuturi locuite mai cu séma de magiari! Érb'a e tota dearsa; fenu lu n'a crescutu ca se-lu pote prinde

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespondenti a-i nostri, si d'adreptu la Redactiune: Stadt, Wallischgasse Nr. 8, Mezzanin, unde sunta se adresă si corespondintele, ce privesc Redactiunea, administratiunea seu speditur'a; căte vor fi nefractate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anunca si alte comunicatiuni de interesu privat — se respunde cate 7 cr. de linie, repetitile se facu cu pretiu scadintu. Pretulu timbrului cate 30 cr. pentru una data, se antecipa. Speditur'a: Schullerstrasse Nr. 11 unde se primește insertiuni.

ALBINA.

căs'a; grâul si secar'a in cele mai multe locuri nu se ridică de catu cate de o palma de la pamant, au scosu niscuri spicutie cu cate unu grauntiu-doue, cari — nu s'au coptu, ci s'au usucat; porumbulu (cucurudiul) abiè ici-colè a resarit, dar a galbenit u si stă se péra. Par că s'a descurat unu blastemu, o mania alui Ddieu asupra acestor tienuturi si locuitorilor loru! Poporul nostru numai intr'o parte, intr'o mica parte, anume acolo unde se afla elu mestecatu cu magiarii, e si clu atinsu de acésta amara sorte. Catu incepi a te apropiá de déluri, de partile totu mai multu locuite de poporul nostru curat, par că intri in alta lume. Binecuvantarea lui Ddieu te 'ntimpina din tota partile, ti suride din fie-care firu de ierba. Am vediutu secara mai mare din unu stangenu, grâu — aproape totu asi de naltu, in spiccate de o palma, inearcate cu cate 40—50 de grâuntie, fenu intr'o abundantia cum nu-si mai aducu locuitorii a minte de lungu tempu, porumbu, la alu caruia vedere cauta se-ti ridinim'a; — numai pome nu pre sunt, era anume prune forte pucine. Destulu ca poporul nostru prin aceste tienuturi in partea s'a precumpenitóre in acésta privintia ar fi mangaiat si chiar multiumit, si daca-ti dai in vörba cu aceia cari se mai occupa si au ceva-si pricepera si de cele ce se petrecu in lumea marc, i audi cu unu felu de satisfactiune pronunciandu-se, cumca „ungurulu in dieta a vrutu se ne strice dar mil'a fatalui din ceriu e cu noi si ne seutesce; pentru ca a deverulu si dreptatea sunt in partea nostra.“ Acésta judecata — desi nu logica, dupa logic'a inveniatilor, dar pre fircesca dupa firea poporului nostru, mic mi se pare o via doveda — antaiu: — despre moralitatea si pietatea poporului nostru, era a dôu'a: despre aceea, cumca poporul nostru, seu inca cei mai destepți pricepu destulu de bine insemnatea si dreptatea causei nóstre natiunale, precum si — pedecele si intrigile ce intempina ea. Ddieu se tienia moralitatea si religiositatea poporului nostru, apoi — se simu convinsi, că tota le vom devinge si le vom face de rusine!

Totu asi se poporul nostru de o pedepsa a ceriului si resboiu celu cumplit, ce ne mistuesce cele mai bune poteri — pe dieci de ani inainte; era cau'st acesui resboiu elu cu mintea lui eca simpla nu poate se cu-prinda.

M'am incercat a splicá unui satenu desceptu, de langa Temisiu — incurcatu' Austria cu Prusia; i-am amintitudo despre Schleswig-Holstein si cum a tramsu regimulu imperatelor armat'a sa acolo deparate, pentru ca cu prusii d'impresuna se mantuiesca acelul popor din jugulu danilor, si cum l'au si mantuitu, dar prusii acum vré ci se l'impreune cu sine, pentru ca se-si marșea si intarsea tiér'a, asiodara vré se faca o nedreptate, o faradelege mare, la ce au ingagiatu si pe Itali'a, carea asemenea vré se cuprinda partea italianésca din monarcia. La acésta splicare si deslucire omulu meu mi puse intrebarea: ca „Schleswig-Holsteinii sunt ei supusii imperatului?“ Séu dôra vecinii si amicii imperatrici, cari si ci se ni fie facutu candu-va vre unu mare bine? — I-am spusu ca nu; „Ei bine domnule,“ dice omulu meu, „noi vremu ca tota poporele se scape de asupritorii loru, se fie dreptatea lui Ddieu pre pamentu, dar acum vine rondul la noi, supusii Imperatului eei pururea creditiosi si folositorii tronului si patriei, se ne scape Imperatul de eei ce impedeaza desvoltarea si cultur'a materiala si natiunala, eu bona séma nu eu mai mare dreptate si eu mai blande mediloce, de catu se dice ca an facutu danii nemtilor din Olstainu.“

Asupra dietei din Pest'a opiniunea publica pe la noi si-a facutu judecata si de multu si ea suna asi: „lupulu si schimba pérulu, dar nu firea“. Cu tota acestea din tota partile se apróba, incercarile de apropiare si capacitate, ce se facura din consiliul unor deputati ai nostri; pentru ca si celu mai simplu precepe, cumea candu n'ai altu judecatoriu, inteleptiunea

pretinde ca pana la impregiurari mai favoraveri se totu incerci a tracta cu nescotitorulu drepturilor tale si a lu capacitatea pre acel'a cu modalitatea cea mai crutatiorie despre nedreptatea ce ti-o face. In privintia acesta poporului nostru, elu simplu intr'adeveru e mai inteleptu de catu multi d'in fiii sei cei cu capulu mare si cu sciintie — multe.*)

Causele nostre confesiunali si cu deosebire scoblele nostre populari, pe di ce merge totu mai mare ingrigire insufa barbatiloru natuinali de inima; insusi poporulu de rondu incepe a clatiná d'in capu si a constata, ca — „asie nu e bine!“ Asie ierarca nostra, cea cu mari lupte si sacrificie castigata, in locu de a ni aduce binecuvantare, ea ni va deveni unu isvoru de confusione si de pedece in calea desvoltatiunei nostre natuiale. Plansori au fostu, sunt si vor fi pretotindene, pururea, dar unele retaciri ale episcopatelor mi se paru colosale. Cele ce mi se comunicara in acesta privintia in Logosiu, Oravita si aiurea prin barbati de autoritate publica, m'au pusu la mirare. Anume modalitatea cum se rovediura si resolvarea print'o predica arcieresca socotele cele de multi ani incurcate si negrigite a le bisericei d'in Logosiu, cum se scotu d'in posturi, in urm'a intrepunerei si intrigeloru unoru domni straini, cei mai demni invetiatori, — cumse intempina si tratéza pre otii si invetiatorii cei bunis meritati, precum de cea lalta parte, colo spre Aradu, cum se implinescu parochie, ce o data se redusera, cum se folosescu sesiunile parochielor reduse, si peste totu, cum se incuiba totu mereu celu mai nemarginitu absolutismu in biserica si scoblele nostre, — acestea justifica dorintia ce pretotindene incepe a se manifesta dupa sinodul bisericescu. Sinodu si erais sinodu!

Causele comunelor mestecate stau balta; era serbii se afla in posesoriu. — Alta data mai multe. —

(V-iu) De langa Temisiu in 8. Juliu n. — Asta data vinu a-mi continuu raporturile d'in aceste parti, cu inima preocupata de cele mai dorerosse impresiuni, ce de cateva dile incepura a se respondi pretotindene prin tristelesciri sosite de pre campulu batalici de la nordu.

Desi e unu adeveru nedenegibilu, cumea poporulu nostru prin politic'a regimului prezinte se afla nemultijamit in respectulu natuinalitatei, era intieligintia lui chiar necagita; totusi nemultiumirea acesta nici a alteratu, nici e in stare de a altera credintia si alipirea romanului catra tronulu imperatescu, de carele elu e dedat a-si lega sora si esistintia. Am observat si constatezu acel, ca dupa minunatul articolu de mai de unadi alu Albinei „Regimulu ungurescu si noi“, intieligintia nostra cea mica, dar brava, de prin poporu, carea in aceste parti citesce „Albina“ eu diligintia ce merita tota reconosciintia, mai multu de catu ori candu e petrunsa de convingerea despre naturalulu semtiu de dreptatesi gratia Imperatului, si causele si interesele MSale, poporulu nostru totdeun'a si pretotindene le inbratisieza si le petrece cu cele mai caldurose si mai pie oftari ale sale.

D'in acestea se poate priepe, ca — intrarea si ingrigirea si doialu poporului nostru pentru perderile cele infrosciate d'in Boemia — e nespusa! Sub aceasta impressiune decurge noua recrutare, ce in dilele trecute, — acum a doua in cateva luni — se ordena si se intiese prin organele politice cu rigore straordinaria. D'in acesta medida poporulu nostru deduce, cumca lupta cea cumplita si nefericita totu se lungesc, era necadirile Domitorului si ale poporului sale — totu se marescu si se inmultiescu. De acel e invederatu, ca scirea ce de salta-ieri incepua a se lati despre incercarile de pace, nu poate de catu se molcomesca spiretele amarite.

Apropos! Fiindu ca fu vorba despre latrea si respandirea de sciri, desi nu voiu spune nemic'a nou celor de pre la sate, fie-mi totu iertatu a observa aici pentru cei de pe la orasie, si mai vertosu pentru cei ce se occupa de studiulu progresului si a referintielor nosterne poporale si sociale, cumea canalulu prin carele se latiescu si respandescu cele mai multe sciri printre poporulu nostru, sunt in prim'a linia — ovrei, dicu: ovrei; era in a doua linia: deregatorii si servitori dominali. Acesti-a parte le citescu prin gazete, parte le audu de la stapanii loru; apoi se'ntielege de sine, ca ei

sciriloru ce latiescu prin poporu, li dau diretiunea, carea li vine loru la socotela. Unul d.e. dice betului romanu, ale carui grane frumos le-a ochiatu: „Mei frate, se scii ca se face pace si pretiurile granelor au si inceputu a scade repede, dupa cum scii ca s'au ureatu ele la inceputul resboiului;“ — altul erais dice altuia, despre carele scie, ca i-a stricatu gerulu, seu i-a batutu petru' granele: „Mei omule, Imperatulu vre se puna pace, granitiele tierelor straine se vor deschide si bucatele vor se ureze iute in pretiu; cauta ca eu mai am cateva in pretiurile de pana acum;“ — si mai incolo alu treile dice: „Mei! ai auditu ca Imperatulu a perduto bataala si cauta se face pace; deci a-cum n'are in catru, trebe se dee man'a cu un gurulu si se-dee acestui-a tota cate le cere: — vai de acel'a care nu se pleca ungrului!“ etc. etc. E invederatu, ca fie-carele are argumentu plausibilu pentru scopulu seu, si totusi fie-carele — insila pre betulu poporu. Acestea nu se intempla, si nu poate se intempele acolo, unde poporulu — seu elu insusi e deșteptu, citecesc gazete si se informa elu insusi, — unu lucru pre care in pre putine sate l'am aflatu, — seu acolo, unde poporulu are jude de cercu si jurasori, seu inca notari d'in senulu seu, mai cu sema inse unde are preuti si invetiatori, natuinali, ce le sciu pretiu le tienu si citescu diuariele romane, si se interesaza de binele poporului, informandulu pre acesta despre cele ce se intempla in lume — amesuratul adeverului si interesului seu propriu, era nu interesului altor'a. Dorere inse ca trebe se marturisescu, cumca conoscu tienuturi intrege, unde nu esiste macaru unu barbatu, carele se se interesaze de luminarea poporului; am afflatu sate cu cate doi trei preuti, d'intre cari nici unul nici ca scie de ce treba sunt aceleia; — apoi nu preuti de cei lipsiti de venituri, ca prin Biharia, ci ou dotatiuni cum se cade de bune. Prese totu am aflatu, ca seracimea atatu intra preuti, catu si intra amplioatiu nostri adese si mai zelosa si mai natuinala de catu cei cu avere, cu lese si venituri grase. Tota aceste fatale impregiurari ni ingreuescu lupta natuinala, pentru ca d'in cau'a acestor'a ea nu poate fi compacta, uniforma, si prin urmare — oficace.

In legatura cu aceste elucubratiuni am se infezu acel o metehna diabolica, cum se pare totu d'in sus atinsulu isvoru promanata. De vre-o optu dile in coca adeca incepusera a se respondi — mai alesu prin unele parti ale Cerasiului — sciri preste sciri, cumea poporulu magiaru — acusi in Sigidinu, acusi in Macau si Solnociu si — Ddieu mai scie unde, s'ar fi opunendu recrutatiunei ordenate de nou. Currendu dupa aceea apoi se siopta satenilor de prin tienuturi, cumea si orasienii romani d'in Logosiu au otarit u nu da recruti! — Ce mirare deci, daca dora poporulu nostru undeva, unde nu are chiar pre nimene ca se-lu lumineze, unde „lumin'a lumei si sarea pamantului“ nu sunt de catu niscari articli facuti pre bani, si ca se adune bani, ar aluneca in retacire!*)

Ar fi acum se incheiu, dar n'o potu face, foru a mai aminti inca ceva, ce mi pare interesantu. Cercetandu eu nainte cu trei dile pre preutulu d'in satulu vecinu P... lu aflatu cu inca trei preuti si doi invetatori cetindu articolulu lui Balomiri d'in „Concordia.“ In fine i facura urmatorea critica, scurta, dar buna.

„Minunata ideia are dlu Balomiri despre solidaritate; — definitiunea domniei sale in tocmai se potrivesce si la — anarcia.“

„Prin tota vorbele sale cele multe dlu Balomiri vre se dovedesta, cumea cu intrarea sa in diet'a d'in Pesta — n'a stricatu nimica causei romane d'in Ardealu; dar elu nici nu se incerca a areta, cumca — ce a folosito causei? — ?! Asiedara domnia sa se vede a nu fi venit, de catu pentru cei bieti 5 fl. la di. Si elu se face orbu, se face a nu precepe, cumea care deputatu romanu ardelenu intra in diet'a unguresca si ie parte la lucrarile ei, acel'a prin acel'sta a) i recunoscce competitintia a supr'a tieriei, seu celu putin a supr'a cercului, ce representa elu; b) intra in solidaritate cu ea si e detorius ai respectu conclusele.“ — La acestea eu am adausi si repetescu si aice: cumca noi cei de d'in coca — n'avem nici competitintia, dar nici causa de a ne mestecat in trebile ardelnilor. Uniunea insasi, bine si fora patema si preocupatiune judecata, si-are partea sa si forte buna si forte rea pentru natuinalitatea romana, dar chiar aside, si — poate ca si mai in

mare mesura, si pentru tronu, si monarcia. Deci nu ne pasa, invioiesca-se fratii nostri din Ardealu la ea, seu nu. Atat'a inse avemu si dreptulu si detorintia de a pretinde, si se pretindem in vertutem celu mai esentialu principiu comunu conductoriu alu nostru, ca ori se s'ar face in acesta privintia, se se face — de nu prin totalitatea, celu pucinu prin o majoritate catu mai imposante natuinala; si totu de un'a vom condemnata fora crutiare si vom infera-o de — nebuna si perfida — sfatia particularilor, precum si ver ce intreprinderi separatistece ale vre-unei minoritat, ma de ar fi acele — Ddieu scie, catu de brilante. — Cine nu simte si nu precepe importantia si adancul motivu alu acestei pretensiuni, acel'a — e departe, departe de a fi calificatu de reprezentante natuinalu; acel'a — siidia a casa si caute-si de ale-sale private!

In fine rogu pre onorata Redactiune a acestei foi, se aiba bunetatea de a luu notitia si a infruntat cum se cade mintiunile cele reuacioste, ce de unu tempu in coca ca d'in sistema incepua a le propagau „Arader Zeitung“ despre Roman'a, politic'a si scopulu inarmarei ei, etc. Cei ce cunosc mai de aproape referintele acestei gazete magiarone, sciu pre bine, cumea acele slabe corespondintie, dateate d'in Bucuresti se fabrica in Aradu, si sunt inspirate de patronii acelui foi, cari se numera la clic'a lui „Eötvös-Andrássy-Gorové“, de catu carea mai neamica natuinalitatei nostre — nu cunoscu.

BUCOVINA.

Afaceri besericesci.

(Continuare.)

Petrunsi de asta incredintiare acum, ca alta data, se scie bine cine au miscatu cau'a acesta de multu, de multu, chiar inainte precum si dupa anul 1848. Eta si petitiunea de'n numitul a,* despre care se scie forte bine de la cine au pornit, la care am conlucratu cu clerulu, si in care, pe langa autonomia tierii, pe langa recunoscerea si asigurarea natuinalitatii ei, am cerutu: ca „Preotilor se deee o lefa de'n fundulu religiunarii potrivita trebuinilor tempului, congru'a de acum fiindu cu totulu neajungatoria,“ precum si ca fundulu religiunarii, carele este avere drapta a besericiei nostre, daruita ei de parintii nostri, domnii stapanitori si boerii Romani, se i se dea ei, punendu-se sub administratiunea unui comitetu compusu de'n preoti si mireni, si ai acestei biserice.

Nu am dorit u noii dara imbunetatirea clerului, inflorirea besericiei?

Nu am fostu noi acel, care ne am interesat si in altu felu pentru aceasta inflorire? Nu am cerutu noi totu de pe atunci radicare unei metropolie, care, unindu mai strinsu partile despartite a le bisericei nostre, se o intarisea mai bine, nu am cerutu si infinitarea sinodelor, ca se se vindice anume biserica de aici de administratiunea cea viitoasa si stricatore, sub care gema si de care ea au suferit atatu de multu?

Daca de atunci s'au reformatu macarul intru ceva, putinu in adeveru, asta administratiune, se scie ca acel'a a fostu numai resultatul celui antaiu sinodu, adunatu atunci; inainte de 13 ani, si la care am avutu si noi onoreaza si multiamirea a ne impartesf.

De s'ar fi tienutu si de atunci sinode regulatu, pe fiecare anu macar odata, ca pre demnulu si cuviosulu nostru cleru s'ar fi bucurat de multu de implinirea tuturor cererilor si dorintelor sale, si ar fi avutu impreuna cu noi fericirea nespusa, dorita si chiamata de noi cu tota caldur'a si de'n tota poterile inimii, de a vidé astazi delaturate si alte multe reale scaderi de care ne sufere besericia si pana'n ora de fatia.

De am fi avutu sinode, atunci cu poteri unite mai lesne am fi respinsu totu pericululu ce amerintia anume de dicee, cinci spredicee ani in coca biserica de'n partea propagandei si proselitismului strainu; desi singuri, totu ne am facutu si atunci detorua prin deputatiunile, adresele facute la guvernulu de aici, la Majestate, la patriarcu de'n Carlovetsu, la cei lanti ortodoxi, cerendu de la toti ajutoriu si aperare.

Eta faptu, eta dovedi: de dorim u noi sprire, intarirea, inflorirea besericiei si a clerului. In urma, candu vom avea sinode, — acaror'a infinitare ne'ntardata trebuie se o ceremu toti

cu unu glas si fara conteniire, — in care clerulu ca fii si fratii intr'o beserica si natuine, vor conlueru, se vor consultat impreuna, vor cere in comunu intielegere tota reformele, tota indreptatirile si imbunetatirile trebuitorie si folositorie; candu, dupa disa unui luminat si cuviosu Arhiercu, trebile besericesci se vor trata astfelu dupa canone, si administratiunea loru va fi asediata pe baza constitutiunala, — de vreme ca nici canonele nici timpul nu mai ingaduie vre unu felu de monopolu seu autocratic in asta privire, — atunci nu va mai fi locu nici pentru intrigi si mintiuni, ca acele pomenite mai sus, atunci incercarile de a desparti clerulu de partid'a natuinala vor fi si mai zadarnice, atunci se vor deosebi prelesne acel'i cari nu se inchina ideilor egoismului seu ambitiunei proprie, si care in vieti a loru publica si privata nu au doru mai ferbinte, nu cunoscu mai mare fericire de catu inflorirea si intarirea santei besericie si a scumpelui sale natuuni.

Cine e miscatu totu de aceste motive, cine e condus totu de aceste principie, aceste doua conditiuni nedespartite si neaperate a le existintiei nostre morale si materiale, si le reuinoase si si predominitorie preste tota diferintia opiniilor politice, preste tota alte interese, acel'a de'n capulu locului e unitu cu noi, pe acel'a lu salutaru cu bucurie ca pe unu towaresiu pe calea nostra; — numai acel'a darea se poate desparti de noi, care ambla pe alte caturi. — Cernauti, Februarie 1862, Emanuilu Stircea; Baronulu Alesandru Vasilescu; Georgiu Flondor; Georgi, Alesandrusi Nicolai Hurmuzaki. Iancu Kostinu, Alesandru Grigorce, Teodoru Buchental, Fratii Popovici, Nicolai Kirste, Alessandru Kostin.

(Va urmá.)

De pre campulu de batalia.

De la mediadi. Italianii trecu marți preste riulu Po intre Ostiglia si Ficcarolo. Ei se apropia totu mai tare de patrunghiu cettitoru. Pana acum'a nu s'a intemplat atacu, caici trupele imperatesci, cate mai remanu in Venetia, sub comand'a arciducelui Rainer, au se grigescu numai de cettati daca acestea vor fi atacate, ele le vor apera pana la sosirea comisiunii francescu, caruia se va predat teritoriul venetianu.

Maresialulu arciduce Albrecht vine d'in Italia, asisdere si loc. de mar br. John. Inalt'a Sa imp. arciducele e numit de comandante, era John de capu statului mojoru. In aceasta calitate vor merge curundu la armata de medianopte

De la medianopte. Mensdorff a sositu in Viena, fu primitu ieri de Maj. Sa. Speram a vedea curundu descrierea luptei nefericite de la Königgrätz d'in 3 iuliu. Si pana atunci, facem si urme acel cele ce le dice diuariul oficial prusescu despre aceasta lupta: „Pana acel s'a aderit u ca 13—20,000 de prinsi sunt in mani prusesci, 120 tunuri si 3 steguri. Prinsi se totu mai aducu in numeru mare. Armata imperatresa intręga fuse in lupta contra celei prusesci, precum se dovedesc cu cei prinsi, cari părtă uniformele tuturor corpurilor austriace. Benedek, care pregatit ofensiva pentru aceasta di, conduse insusi armata austriaca. Candu la 2 ore d.m. se atacă puseiunile cea forte tare a austriacilor in dosul de Bistriz, si armata austriaca-sassona fu silita se retraga, atunci Majestatea Sa regale se puse insusi in fruntea calarimei, si retragerea austriacilor se straformă in fuga repede. Intre comandanții austriaci raniti se numescu arciducii Vilelm si Iosif precum si comandanții de coruri Thun si Festetics. O depesă d'in Horitz eu datulu 4 jul. 8%, ore sér'a inscriintă trei arcidiuci raniti si pe principale Liechtenstein de prinsu. — In 4 jul. sér'a sosi in cortelulu principale alu Maj. Sale (prusesci) loc. de mar. Gablenz pentru a face armistitii. Dupa lupta, facută impreună convenirea regelui cu principale de corona, ce se intemplat sér'a la 8 ore, dupa imbratisare, regale pre campulu de batalia puse siului seu ordulu pour le mérite. — La lupta au participat cam 1500 de tunuri.

Prusii au trecutu granitiele Bavariei, atacandu ostea acestei tieri la Kissingen. Lupta tenu marți si miercuri. Resultatul, unele telegrame latributesc Bavarilor, altele afirma ca inca nu e cunoscute.

*) Ba o pricepu acesta pre bine si — demagogii, si ciarlatani si rabalistii, dar nu li vine la socotela! Observ. culegatorului.

*) De securu ca e intru interesul statului a grigf de acesti scoritori.

Red.

*) Vedi si brosur'a: Zur Begründung der Bukovinä Landespetition, (pag. 9, 38) Wien 1848.